23.06.2012 г. / 21:23:48

Вяра

Двадесет и първа неделя след Деня на Света Троица

В ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ЧЕТРИТЕ ВИДА СЕМЕ НА СЕЯЧА

Блажен, който слуша словото Божие и го изпълнява (ср. Лук. 11:28)

Благослови, отче!

Различните църковни поучения приличат на райска градина, в която има различни благоуханни цветя и дървета. Защото както те носят на душата приятен аромат и наслада, така и Свещеното Писание носи на душата наслада и научава всеки човек на добро, тоест научава маловерния да вярва добре, мързеливия на труд, блудника да живее чисто, грешника на покаяние, глупавия на ум, сиромаха или богаташа да търпи. И така Божественото поучение учи всеки на добро. За това на всеки празник и всяка неделя трябва да тичаме в Божия храм, за да слушаме Божественото поучение на светите пророци и апостолите. И каквото слушаме, трябва да го изпълняваме, за

да покажем плод. Защото, ако ходим на църква само с тялото, а умът ни скита по различни светски неща, тогава приличаме на онези, които не са ходили на църква, и за това ще бъдем осъдени както онези, които са слушали Божието слово, но не са показали плод, както

ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Лука, зачало 35

Рече Господ тази притча: излезе сеяч да сее семе, и когато сееше, едни зърна паднаха край пътя и бяха потъпкани, и птиците небесни ги изкълваха, а други паднаха на камък и, като поникнаха, изсъхнаха, защото нямаха влага, други пък паднаха между тръни, и израснаха тръните заедно със зърната и ги заглушиха, а други паднаха на добра земя и, като изникнаха, дадоха плод стократен. Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша! А учениците Му Го попитаха и рекоха: какво значи тая притча? Той отговори: вам е дадено да знаете тайните на царството Божие, а на другите се говори с притчи, та, като гледат, да не виждат и, като слушат, да не разбират. Тая притча значи: семето е словото Божие, а това, що падна край пътя, са ония, които слушат, но отсетне дохожда при тях дяволът и грабва словото от сърцето им, за да не повярват и се спасят, а това, що падна на камък, са ония, които, кога чуят словото, с радост го приемат, ала нямат корен и временно вярват, а във време на изкушение отстъпват, а това, що падна между тръните, са ония, които чуят словото, но в живота си се задавят от грижи, богатство и светски наслади и не принасят плод, а това, що падна на добра земя, са ония, които, като чуят словото, пазят го в добро и чисто сърце и принасят плод с търпение. Като каза това, извика: който има уши да слуша, нека слуша! (Лук. 8:5-15)

ТЪЛУВАНИЕ

Ето, днес се изпълни Давидовото пророчество: Ще отворя устата си с притчи и ще изговоря гатанки (Пс. 77:2). Ето че Христос отваря устата Си и говори с притча, защото хората имат навика, като чуят притча, да слушат по-внимателно и да търсят скрития смисъл, понеже притчата има скрит смисъл, тоест едно казва, а друго се разбира. Чрез образа на видимото говори за невидимото, както тук чрез образа на семето говори за Божието слово. Тоест, сеячът е Иисус Христос, Който излезе от небето, от Божието лоно, от което никога не се е отделял, и дойде при нас, Който с Божеството Си, (с божествената Си природа) е навсякъде и всичко изпълва, не че Бог е бил някъде и е дошъл при нас, Той не преминава от място на място, понеже е навсякъде, но като казваме: „дойде“, имаме предвид, че се роди на земята и се яви с тяло. И като дойде, не дойде да ни погуби, а да посее Своето учение в нашите сърца, учение, което се прочу по целия свят. Защото преди това и пророците поучаваха, но от Светия Дух и казваха: Така казва Господ. А Христос поучаваше от Себе Си и казваше: Казвам ви. Ето това семе пося Христос и след Него, апостолите и църковните учители. Но както тогава, така и сега това семе рядко пада на добра земя. За това три четвърти от него загива, а една четвърт пониква, както казал Христос с днешната притча, която апостолите не разбрали, а помолили Христа да им я разтълкува. А Той им казал: „Понеже искате да разбирате Божиите тайни, ще ви се даде като на достойни, а на онези, които си мислят, че ги знаят и не питат, няма да им се даде, защото са недостойни и им се струва, че виждат, но не виждат, и слушат, но не разбират, и това е за тяхно добро, защото, ако знаят кое е добро и не го правят, ще бъдат осъдени по-лошо“. Тогава Христос разделил онези, които ще погинат, на три части и рекъл: „Първото семе, което падна край пътя, показва, че както утъпканият път не покрива зърното, а то остава от вън и птиците го изкълвават, така е и всеки човек, който има жестоко, кораво, сърдито сърце и сух като утъпкан път ум там

Божието слово не може да бъде покрито и да даде плод, а остава навън и дяволът го грабва. Второто, което падна на камък, означава всички онези, които слушат Божието слово и му вярват, но вярата им не пуска корен и скоро изсъхва. Понеже нямат влага (здрав разум), те и светите Тайнства приемат радостно, ама не с разсъждение и самоизследване, а само от слаба воля, като някакъв обичай. Защото, щом срещнат малка трудност или притеснение, веднага отпадат духом, предават вярата си и отпадат от Бога. Третото, което падна между тръните, означава онези, които слушат и приемат Божието слово, но от голяма грижа за много богатство и за други телесни удоволствия и светски веселби го потискат, като тръни и то не дава плод. Виждате, че Божието слово се задушава не от богатството, а от голямата грижа за него. Не богатството носи гибел на човека, а голямата грижа за него. Защото мнозина богати, които са били милостиви към сиромасите, са получили Небесното царство. От голямата грижа за богатството сърцето се стеснява, а от много ядене и пиене тялото се отпуска и така Божието слово се задушава в човека, като от тръни и не дава плод. Това бяха трите части, които няма да получат спасение, защото падението на човека произлиза от три неща: от славолюбие, сребролюбие и сластолюбие, както Деницата (най-светлия ангел - дявола) и Адам паднаха поради славолюбие, предателят Иуда поради сребролюбие, и богаташът, който всеки ден пируваше бляскаво (Лук. 16:19), поради сластолюбие.“ След като посочил трите части на човешкото падение, накрая Христос посочил четвъртата, спасявана част, като я сравнил с добрата земя, за да имаме надежда и да знаем, че и лошият човек може да стане добър, и рекъл: „Четвъртото, което падна на добра земя, посочва онези, които слушат Божието слово с добро сърце и го държат в сърцето си, с което се пазят от всички лоши дела, те дават стократен плод с добродетелите си“. Ето как трите части загиват, а едната се спасява. Божието слово бива

проповядвано еднакво на всички ни, но в един загива, а в друг се развива. И грешката не е в Божието слово, но в нашето разположение.

ПОУЧЕНИЕ

Християни, проповядването е от голяма полза за християнската ни вяра. Защото с такова проповядване апостолите убедиха целия свят, а след тях светите Отци и други проповедници обърнаха множество хора, към Христа. Така и до днес църковните учители ни поучават от Свещеното Писание да държим добре пречистата си вяра и да пазим чисто християнския ни закон, а ние не принасяме никакъв плод от това душеполезно поучение, защото някои от нас казват, че онези, които ни поучават, са недостойни, и за това никой не ги слуша, нито пък принася плод. Братя християни, не трябва да гледаме, колко достойни са тези, които поучават, а трябва да слушаме, какво ни учат. Защото и апостол Павел казва на проповедниците: „Учите хората да вършат добро, а вие вършите зло”. Но Павел не казва, че Божието слово остава безплодно поради това, че го проповядват недостойни хора, а нарежда на проповедниците да живеят чисто и да вършат онова, на което учат. Както и Христос казал на еврейските книжници: „Горко вам, лицемери, защото товарите човеците с тежки товари, а сами не искате и с пръст да ги помръднете” (ср. Мат. 23:4). С това Христос укорява не ученията им, а лукавството им. Защото рекъл на обикновените евреи: Всичко, що книжниците ви кажат да пазите, пазете и вършете, а според делата им не постъпвайте, защото те говорят, а не вършат (Мат. 23:3). За това и ние не трябва да гледаме, как живеят и колко достойни са онези, които ни поучават, а трябва само да ги слушаме и да изпълняваме, каквото ни казват. Защото ако не постъпваме така, както ни поучават, то дори и да е ангел този, който ни поучава, пак няма да ни е от полза, ако ли пък постъпваме, както ни учат, то дори този, който ни

поучава, да е най-големият грешник, пак ще принесем стократен плод. За нас е все едно дали този, който поучава, е грешен или праведен, защото той не казва нещо свое, а ни съобщава онова, което Бог иска и което Бог ни заповядва да правим. За това, когато слушаме Божието слово, да не гледаме какъв е човекът, който проповядва, колко е начетен и дали говори от личния си опит, а да гледаме според поучението да се поправим от някое лошо дело, да слушаме Божиите поучения и да ги приемаме в сърцето си, като на добра земя, защото Бог иска спасението на всички ни. Той никого не кара насила да се спасява, а приканва всекиго, чрез закона и Свещеното Писание, което е път към нашето спасение. Бог ни обещава Небесното царство и ни заплашва с вечна мъка, за да се обърнем от злото, към доброто. Защото Божието слово и днес има силата да обръща неверните, към вярата, да упътва грешниците и да наставлява на всяко добро. Но ако не го слушаме и не го изпълняваме, нямаме никаква полза, нито надежда за спасение, ако ли пък го слушаме и приемаме, тогава сърцето ни е, като добра земя и принася стократен плод с Божия помощ. Нему слава във вечните векове, Амин!

---

buditeli.info © 2017